

מאורות אל העבר

ב אייר תשח | 13/03/1948

הדוידקה

מפקדי ההגנה בחזית תל אביב היו מוטרדים מאוד מאי יכולתם לכבוש את שכונת אבו כביר הסמוכה ליפו, שתושביה המטירו אש תופת על כלי הרכב שיצאו מתל אביב דרומה ומזרחה לירושלים. לאחר שמספר הסתערויות של לוחמי ההגנה על השכונה נכשלו, הוחלט להיעזר בדוד ליבוביץ, המנהל הטכני של בית הספר "מקווה ישראל", ומי שנודע ביכולות ההמצאה והאלתור שלו. הלה פיתח מרגמה מאולתרת לטווח קצר שנקראה על שמו "הדוידקה". לשלוש מרגמות הדוידקה שהופעלו בבוקר ב' באדר ב תש"ח (13.3.1948) הייתה השפעה מכרעת בהצלחתו של "מבצע מרכז", ובסיומו הייתה אבו כביר בידי כוחותינו. טווח האש של הדוידקה היה לא יותר משלוש מאות מטר, הפעלתה הייתה מסורבלת ויכולת הדיוק שלה הייתה פחות ממינימלית, אולם הרעש העצום שנשמע בעת הפעלתה החריד את הערבים והביא פעמים רבות למנוסתם. שש מרגמות דוידקה ניתנו לחטיבות ההגנה והפלמ"ח בימי השיא של מלחמת העצמאות באביב תש"ח, והפעלתן סייעה להכרעה בקרבות רבים ברחבי הארץ. במקומות שונים בארץ, וביניהם צפת וכיכר הדוידקה בירושלים, מוצבת המרגמה כזיכרון ליכולת הנחישות והיוזמה בימים קשים.

ההנחה היא כי היצירה נוצרה על ידי מעלה היצירה (בהתבסס על תבנית הרישיון). ויקפדיה

